

Ifj. Tissevits Dezső méltatása

Jó estét kívánok mindenkinek, elsőként köszöntöm a díjazottat és szeretteit. Üdvözlök minden rákoskerti lakost, az Önkormányzat vezetőit, a ház dolgozóit, a jelenlévő korábbi rákoskertért díjazottakat és minden megjelent érdeklődőt, ünneplőt. Isten hozott mindenkit, itt Rákoskerten.

Ismét az a megtiszteltetés ért, hogy én méltathatom az idei év ünnepeltjét.

2006 óta most tízedik alkalommal köszönhetem erről a színpadról a Rákoskertért Díjazottat és tehetem ezt hetedik alkalommal Wass Albert Emléknapján.

Ebben az évben Lakóhelyünk, Rákoskert egyik szerelmesét, a városrészünk hírnevének erősítőjét, a Rákoskerti Polgári Kör egyik legaktívabb tagját, helyi vállalkozót, egy úgynevezett „hétköznapi hőst”, ifj. Tissevits Dezsőt tünteti ki majd Alpolgármester úr.

Dezső, hívhatom így, hiszen közel 10 éve ismerem, 1968-ban, (tehát éppen 50 éve) Rákoskerten, a Fuváros utcában született. Amikor Dezsővel beszélget az ember, akkor mindig azt érezhetjük, hogy Dezső igazi otthona a családi fészek után maga Rákoskert. Elmondása szerint mindent ismer a lakóhelyünkön, sőt azt is többször említette, hogy a tősgyökeres családok közül mindenkit névről ismer. Általános iskoláját hol máshol, mint a Kossuth Lajos Általános iskolában végezte. Középiskolai tanulmányait követően 1987-ben sorkatonai szolgálatra vonult be az általa csak gladiátorképzőnek hívott körmendi határőrséghez. Leszerelését követően sok helyen dolgozott, ezek közül talán a legbüszkébb az 1992-ben megrendezett sevillai világkiállításon eltöltött hónapokra, ahol a kiállítás egyik legszebb épületének, a Makovecz háznak az üzemeltetésével foglalkozott. 1994-ben megnősült és rá egy évre megszületett első gyermeke, Gergely. 1998-ban ismét külföldön dolgozik, hiszen megbízást kap a liszaboni világkiállításon felépült Magyar Pavilon üzemeltetésére. 1999-ben a szakmai karriernek egy családi tragédia vet véget, váratlanul megözvegyült. Jóval később ismerte meg mai feleségét, Mónikát, akivel azóta is boldogan élnek a régi családi házban. Két gyermeke, Anna és András is ide születtek. A kétezres évek lején ismét nemzetközi területen dolgozott, hiszen a NATO programnak köszönhetően magyar katonáknak épített, majd rendezett be lakásokat. 2006-ig Európa több országában kamatoztatta szakmai tudását, de ekkor úgy döntött, hogy hazatér és itthon próbál boldogulni. Vállalkozó lett és leginkább kerületi, de főleg rákoskerti családi házak szigetelésével kezdett foglalkozni. Ma ott tart, hogy nincs

olyan helyi utca, amiben ne dolgozott volna, szerintem ebben a teremben is vannak jó néhányan, akinek Dezső és csapata újíttotta meg a házát.

Na de a kitüntetését nem ezért a szakmai teljesítményért kapja, hanem azért, ami ezután következett és a mai napig tart:

2010-ben belépett a Polgári Körbe és elhatározta, hogy „nyomot” hagy lakóhelyén. Első ilyen nyom az Aradi vértanúk tere lett, aminek a kialakításában aktívan részt vett. A téren található kopjafát is ő finanszírozta és állította fel az első emléknep előtt. Azóta is mindent megtesz, hogy régi iskolája, a Kossuth ott tudjon megemlékezni október 6-n az aradi hősookról. Szereti a történelmet, ezen belül Rákoskert történetét is, ezért a 2016-ban átadott helyi főtér névadásában is tevékenyen részt vett. Elhatározta, hogy a lakóhelyünk első tulajdonosáról, Shell Gyulánéről kellene elnevezni a teret és mikor látta, hogy van másik 5 névjavaslat is, akkor nekivágott és felkereste az ismerősöket, akiknek elmagyarázta, hogy miért lenne jó a bárónőről elnevezni a teret. Végül az érvényesen szavazók közel 80%-a az azóta a Fővárosi Közgyűlés által elfogadott névre, vagyis Shell Gyuláné térre tett javaslatot.

Dezsőt a helyiek első alkalommal 3 éve jelölték a díjra, de akkor a díjátadó kollégium mást választott.

Egy dolog miatt nagyon sajnálom, hogy csak most kapta meg ezt a kitüntetését. Ez az ok pedig az, hogy édesanyja, Julika ma már csak a Mennyországból tud figyelni bennünket. Dezső rajong a szüleiért, amit a most látható fotó is bizonyít. Édesanyja és édesapja 50 házassági évfordulóját titokban szervezte és azt Rákoskert Napján azután egész Rákoskert ünnepelte. Nagyon megható volt ez a kis ünnepség, jó volt látni a meglepett szülőket, amikor Dezső átadta az fél évszázadra emlékeztető tortát a Platánfasoron felállított színpadon.

Amikor a köszöntőmön gondolkoztam, akkor jutott eszembe, hogy Dezsőre egy új titulus is illik. Ezt említettem néhány perce, amikor azt mondtam, hogy ő az első Rákoskerti Hétköznepok hőse. Eddig többnyire pedagógusokat, orvosokat, helyi művészeket, vagy volt képviselőket választottunk és tüntettünk ki, de Dezső egy igazi hétköznapi hős. Ha ő nem lenne, akkor a polgári kör sem lenne ilyen aktív. Ő úgy teszi a dolgát a városrésért, hogy azt nem látjuk a tévében, nem olvasunk róla az újságokban. Ő a munkája mellett segít, ott ahol tud. Évekkel ezelőtt megkértem, hogy segítsen szerezeni egy kondért és üstházat, mert az Idősek klubjában szervezünk egy vaddisznópörkölt főzést Tivadarral. A

kijelölt napra megérkezett a kondér, de amikor Dezső látta, hogy se Tivadar, se én nem vagyunk konyhatündérek, akkor kézbe vette az irányítást és megfőzte a pörköltet és egész délután ott maradt és segített nekünk.

Amikor az első alkalommal szerveztük a Rákoskert Napja c. ünnepséget, akkor már az előkészületek kiderült, hogy teherautó nélkül nem tudjuk leszállítani a színpadot, székeket és a sátrakat a Platánfasorra. Dezső ekkor felállt és közölte, hogy ezzel ne legyen gondunk, csak egy segítőt kér reggel 5-re és ő mindent leszállít a helyszínre. Ezt azóta is teszi, így közel 10 éve ezzel nincs gondunk.

Most is van egy újabb terve egy szép tér kialakítására, ehhez már a helyszínt is kinézte és szerintem addig nem nyugszik, amíg nem lesz Rákoskertnek még egy szép tere.

Ezért mondom azt, hogy ő a hétköznapi hőse.....

Kívánom neki, hogy élete második 50 éve is legyen olyan tartalmas, mint az első, mert így lakóhelyünk is biztosan tovább szépül majd az ő segítségével

És befejezésül: Ifj. Tissevits Dezső eddigi, a közösségért tett munkássága és megszállottsága alapján máától hivatalosan is elfoglalta méltó helyét Rákoskert szellemi panteonjában.

Gratulálok Neki!